

63. 1889 : (Ὀκτωβρίου) Περὶ τὴν ἔξοδον τοῦ Ἁγίου Ἰωαννίνων Σωφρονίου διὰ Θεσσαλονίκην ἦλθεν τηλεγράφος μὲν ὥρα νύχτα παρασκευὴ καὶ τὸ Σάββατον ἐφώνησε τὴν δημογεροντίαν καὶ ἐτηλεγράφησε γὰρ νὰ μείνῃ ἐτὴν θέσιν του. Καὶ πάλιν ἄλλος τηλεγράφος ὅτι εἶναι ἀμετάβλητος διὰ νὰ μείνῃ. Βλέπων τὸ ἀμετάθετον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅτι δὲν ἔχει πλέον ἐλπίδας διὰ νὰ μένῃ Ἰωαννίνων ἀλλὰ θὰ πηγαίνῃ εἰς Θεσσαλονίκην χωρὶς λόγον ἐνάντιον ἐπήγειν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εὐλόγησε τοὺς μαθητάς, δεῦτερον ἐπεριπάτησεν εἰς τὰ σπητιὰ πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως καὶ τοὺς ἀποχαιρέτησε τρίτον ἐλειτούργησε εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν 15 Ὀκτωμβρίου καὶ ἐκήρυξε λόγον καὶ ἐζήτησε συγχώρησιν ἀπὸ ὅλην τὴν πόλιν τέταρτον ἐδιαμήρασε ἐλεημοσύνην εἰς φυλακὰς νοσοκομεῖα σπητάλια καὶ ὄρφανοτροφεῖον καὶ τῶν Ἱερῶν τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ ἑνα Μετζίτη τοῦ καθενὸς διὰ νὰ τὸν μνημονεύουν, πέμπτον καὶ τελευταῖον εἰς τὰς 20 ἡμέρας παρασκευὴ ὥρας τρεῖς ἐσυνάχθησαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν πλήθος Χριστιανοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ τὰ προξενεῖα Ρωσσίας καὶ Ἑλλάδος· ἐκατέβη εἰς τὴν ἐκκλησίαν φορὸν τὸν τίμιον σταυρὸν κρεμῆμενος ἀπὸ τὸν λαϊκὸν καὶ ἐχαιρέτησε τὰς ἀγίας εἰκόνας τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου. Ἐδῆγῃκεν διὰ τῆς ἀγορᾶς οἱ Χριστιανοὶ τοῦ φιλοῦσαν τὴν δεξιὰν καὶ μερικοὶ ἑβραῖοι. Ἐδῆγῃκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεομάρτυρος καὶ εἰς τὸ σπητι ἐνομαζόμενον λάμπρες εἶχε διορισμένους τοὺς αἰδεσιμότατον Παπᾶ-Σπύρον ἀπὸ χωρίον Κοσόλιανη καὶ τὸν Δόδον ἐμήρῃζαν εἰς τοὺς πτωχοὺς χρήματα καὶ αὐτὸς ἐπήγειν εἰς τὸν Ἅγιον καὶ ἀποχαιρέτησε. Εἰς τὴν πόρταν τοῦ Ἁγίου ἔβγαλε λόγον ὁ γυμνασιάρχης τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς Σωτηριάδης τελειώνοντας αὐτὸς ἐκήρυξε καὶ ὁ ἴδιος· καὶ ἦταν πλήθος ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα τὰ σχολία παιδιᾶ. Ἀπὸ τὸ ὄρφανοτροφεῖον καὶ ἀπὸ τὰς λάμπρες δὲν ἐβόλοῦσε νὰ περάσῃ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ πολὺ πλῆθος ἐμῶθηκε σὸ καὶκε εὐλόγησε τὴν πόλιν καὶ ἀνεχώρησε κλαίοντας.

Περὶ δὲ τὸν Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώμβριον ἐγίνε νέος καρπὸς κούμπουλα (IB).

64. 1889 :· νοεμβρίου 5: ἡμέρα κυριακὴ ὥρας 10 μ. μ: ἐγίνε σεισμὸς τρομερὸς καὶ τὴν αὐτὴν αὐτὴν νύκτα εἰς τὰς 6: ὥρας πάλιν ἐσήσθη καὶ εἰς ἐνθούμησιν (II ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

65. 1889 : Νοεμβρίου 14 ἡμέρα Σάββατον: ἐτελεύτησεν ὁ Παπανικόλας ἀπὸ χωρίον κηρημίτσας καὶ ἐτάφη τὴν Κυριακὴν (IB).

66. 1889 : περί δὲ νοέμβριον καὶ δεκέμβριον ἦτον ὠραίος καιρὸς (IΔ).

67. 1889 : περί δὲ τὸν 10κέμβριον πολὺ λαμπρὸς εἰμὴ μερικὴ βρογιάδες καὶ κρύα σημαντικῶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως καὶ εἰς τὰς 31: Κυριακὴ ἐχάλασε ὁ καιρὸς καὶ ἔρηξε καὶ ὀλίγον χιόνη καὶ εἰς ἐνθύμησιν (IIΔ).

68. 1889 : Δεκεμβρίου 7. ἡμέρα Πέμπτη περί τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἁγίου Ἰωαννῶνα κυρίου Γρηγορίου τὴν ὁποῖαν ἔκαμην ἡ πόλις. Οἱ ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν ἱεροφορεμένοι καὶ ἄλλα τὰ ἱσνάφια ἔκαμην τὸ κάθε ἱσνάφι γυροῦν μὲ βαῖτα περικηκλωμένος καὶ τὸ κάθε ἱσνάφι εἶχον τὸ ὄνομά του γραμμένο· ἡ ἁγία μητρόπολις ἐστολισμένη μὲ δάφνες καθὼς εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν καὶ ὁ λαὸς πρόθυμὸς διὰ τὴν ὑποδοχὴν του· ἔκκλησεν ἡ ἀγορὰ καὶ ἐβγήκεν ὁ λαὸς ἄνδρες καὶ γυναῖκαις εἰς ὑποδοχὴν καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μηλὲς μπαχτσέ καὶ ἐκήρυξε λόγον καὶ ἔβαλε καὶ τὰ σημεῖα καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον καὶ ἐφόρεσεν τὸν μανδύαν καὶ ἦτον ὁ Ἄνθιμος Τσιατσόπουλος ὁ Βελλᾶς Βασίλειος ὁ Παραμυθείας Ἰωάννης καὶ οἰγούμενος τῶν μοναστηρίων καὶ προτοσύγγελος καὶ ἱερεῖς πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὸν ἐπήραν ψάλλοντες ἀπὸ τὸ σπήτι τοῦ ἁγίου κατερθίαν εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν καὶ εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ τὰ σπήτια καὶ μπαλκόνια ἔρηπταν γκιούλσες καὶ ἀνθοδέσματα· καὶ ἅμα ἔφθασεν εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν ἦτον τὰ κορίτσια μὲ δάφνες οἱ μαθηταὶ καὶ ἔψαλον ᾠσματα· καὶ ἀφοῦ ἐμβήκεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔβαλεν εὐλογητὸν καὶ ἐδιᾶδασαν τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἁγίου Γεωργίου ὕστερον ἀνέβη ὁ κύριος Παραμυθείας Ἰωάννης καὶ ἐδιᾶδασε τὸ φερμάνη ὕστερον ἔβαλεν λόγον ὁ ἴδιος καὶ μετὰ τὸν λόγον ἔβαλεν ὁ Χριστὰκ ἐφέντης Σακελαρίου καὶ τελειώνοντας τὸν λόγον ἐγκομίασεν τὸν σουλτάνον καὶ ἀνέβη εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν. Τὴν δὲ Κυριακὴν εἰς τὰς 10: τοῦ 10κεμβρίου ἐλητούργησεν εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν μὲ τρεῖς ἀρχιερεῖς· καὶ ἔγεινε παράταξις μεγάλῃ· ἐσυνάχθησαν πλῆθος Χριστιανοὶ καὶ ἐτελείωσεν ἡ ἐκκλησία εἰς τὰς 6. ὥρας τῆς ἡμέρας· καὶ εἰς τὰς 12: τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐλητούργησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρχιμανδρείου καὶ τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ μεγάλην παράταξιν μὲ βαῖτα καὶ ἄλλα πολλά· καὶ τελειώνοντας ἡ ἱερά μυσταγογία ἐμήρασε τὸ ἀντίδωρον τῶν Χριστιανῶν (IIΔ).

69. 1889 : περί τῆς νέας ἀσθένειας ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ

γέννων ἔπεσε μία ἀντάρρα τελειόνοντας ἢ θεία λειτουργία τὸ προῦ καὶ αὐτὴ ἢ ἀντάρρα ἐπροξένγησεν αὐτὴν τὴν ἀσθενεῖαν θερμὴ πονοκέφαλον σφαχιά εἰς ὅλον τὸ σῶμα ὥστε δὲν ἔμεινε κανένας ὁποῦ νὰ μὴν τὸν ἔπιασε σχεδὸν καὶ ὅλον τὸν Ἰανουάριον καὶ οἱ ἰατροὶ τὴν ὀνόμασαν ἠφλοέντζηα (Α).

70. 1890 περὶ τὸν μῆτον ἔκαμε λαμπρὸς μὲ βροχαῖς πυκναῖς καὶ ὁ καιρὸς θροσερὸς καθὼς καὶ ὅλος ὁ χειμὼν τῶν 89: δὲν εἶδομεν χιόνια καὶ μήτε κρῦσ πολὺ καθὼς ἔκαμε εἰς ἄλλα μέρη εἰμὴ ἐδῶ βρογιάδες καὶ εἰς ἐνθούμησιν (Ε).

71. 1890: Ὀκτωμβρίου 7 ἡμέρα Κυριακὴ τὸ βράδυ ἔγινε ἡ βραδυὰ αὐτὴ φοσερὰ ἀπὸ βροντῆ καὶ ἀστραπῆς καὶ βροντῆς φοσερῆς ὥστε ἀνετρόμαξαν ὁ κόσμος ἀπ' αὐτὸ τὸ γαζέπι.

72. 1890: Ὀκτωμβρίου ἡμέρα Δευτέρα ὥρα 8 μ. μ. διαταγὴ τῆς ἱεράς Μητροπόλεως εἰς τὰς 9 ὥρας νὰ παρεδρηθοῦν οἱ ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν καὶ ὁ ἑσπερινὸς δὲν ἐδιαβάσθη αὐτὸ τὸ ἑσπέρας καὶ ἐσφάλησαν αἱ ἐκκλησίαι εἰς τὰς 25 Δεκεμβρίου τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγενῶν καὶ ἔγινε μεγάλη χαρὰ εἰς τοὺς χριστιανούς.

73. 1890: ἀπὸ 22: Ὀκτωμβρίου ἡμέρα δευτέρα τὸ ἑσπέρας διαταγὴ ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖον καὶ ἐσφάλισαν αἱ ἐκκλησίαι εἰς ὅλον τὸ μέρος τῆς τουρκίας: καὶ εἰς τὰς 28: ἡμέρα κυριακὴ ἐσυνάχθησαν οἱ χριστιανοὶ διὰ νὰ πηγαίνουσι εἰς τὸ σκράνη νὰ παρακλέσουσι τὸν δικιχητὴν ὅπως τηλεγραφήσῃ διὰ νὰ ἀνήξουν ὁ δὲ δικιχητὴς καὶ ὁ ἀλίπεγς τὸ πῆραν εἰς ἄλλον τρόπον ἐθάρησαν ὅτι θὰ κάμουν ἐκανάστασιν: καὶ ἐπῆραν καὶ μερικοὺς χριστιανούς τοὺς ἐφυλάκησαν καὶ τῆ δευτέρᾳ ἐπῆραν ἄλλους καὶ τοὺς ἐφυλάκησαν ἀπερνῶντας κάμποσες ἡμέρας ἄλλους ἐδίωξαν καὶ ἐθάσταξαν μερικοὺς καὶ τοὺς ἐξόρισαν διὰ κωνσταντινούπολιν: καὶ εἰς τὰς 25: δεκεμβρίου τὴν ἡμέραν τῆς χριστοῦ γενέσεως: ἤλθε τηλεῖγραφος πρὸς τὸν ἀρχιερέα γρηγόριον εἰς τὰς τέσσαρας ἢ καὶ πέντε ὥρας τῆς ἡμέρας ἔδωσεν εἰδογῆν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ἐκτίπησαν τὰ σήμανθρα: ἀκούωντας οἱ χριστιανοὶ ἔτρεξαν ἀμέσως εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ἔγεινεν χαρὰ μεγάλη εἰς ὅλην τὴν πόλιν καθὼς καὶ εἰς τὰ χωρία ἐκτεποῦσαν οἱ καμπάνες: καὶ εἰς τὰς 8: ἔκαμε δοξολογίαν ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν καὶ ἐγκομίασε τὸν σουλτάνον καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας οἱ ἱερεῖς ἔκαμαν καθολικὸν εἰ δὲ ἱερεῖς εἰσὶν αὐτοὶ σφυρίδων κουσουλιανίτης, σφυρίδων καὶ ἀναστάσιος ἀπὸ κούρεντα δημήτριος ἀπὸ βκίνετη κοσμάς ἀπὸ ἄλλο

χωρίον γεώργιος ἀπὸ κόντσι, ἀ σταύρος Ἰωαννίτης βασιλείος ἱεροδιάκονος κονσιότης, κωνσταντίνος νάθος πρασιφάλλτης παναγιώτης γκούτσης κωνδιλανάπτε σωτήρις, βασιλῆς, κωνσταντίνος (1Δ).

74. 1891: περὶ τὸν Ἰανουάριον ἀπὸ 6 ἕως τέλος, χιόνια περίσια καὶ κρίον σημηκτικὸν ψώφησαν πρόβατα ἔπεσαν σπήτια ἐξεπάγγισαν ἄνθρωποι ἐκλήστηκαν οἱ δρόμοι καὶ τὰ κάρβουνα ἐπουλήθησαν τριάντα παράδες καὶ ἕως τέλος δὲν ἐπάρθη τὸ χιόνι, ἀπὸ τὰ σπήτια ὁ δὲ φεβρουάριος ἀπὸ τὰς 21 ἕως τὰς 4: βοργιάς σημηκτικὸς ἔπεσαν σκεπὲς ἐτσακλήσθησαν δένδρα ἔπεσαν γρήλες τῶν ἀρχόντων ἐσυντρίφτηκαν γάστρες καὶ ἔγγινε κατκαστροφὴ μεγάλη καὶ εἰς ἐνθύμησιν καὶ ἀπὸ τὰς 5 τοῦ αὐτοῦ ἡμέρα τρίτη τὸ ἑσπέρας ἕως τὴν παρσκευὴν τὸ βράδι 10: φεβρουαρίου ἕτερος βοργιάς σφοδρότερος καὶ κρουαδερός ὥστε ἡ λίμνη ἔκαμε μεγάλη φορτοῦνα καὶ ἀπὸ τὰ κήματα ἐσχηματήσθησαν πολλὰ κρούσταλα ὡς δένδρα. καὶ ξύλα ὅπου βρισκόνταν εἰς τὸν μόλο δένδρα καὶ λοιπὰ ἀξιοπεριεργα πράγματα ὅπου ἀπόρυσαν ὁ κόσμος καὶ δὲν ἐστάθη ποτὲ εἰς αὐτὸ τὸ συμβῶν ὅπου ἔγεινεν δὲν τὸ ἐνθυμεῖται κανένας ἀπὸ τοὺς γέροντας αὐτὰ τὰ κρούσταλα καὶ μάλιστα ἡ γῆς ὅπου εἶναι εἰς τὸν μόλον ἦτον ὅλον κρούσταλα ὡς ἂν νὰ ἦταν μάρμαρα στρομένα καὶ τὸ χιόνι ἀκόμη δὲν ἐπάρθη ἀπὸ τὴν γῆν καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἐκρουστάλιχσε εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἔγεινε γιαλὸς καὶ ἐπάγγωσε καὶ ἡ λίμνη (B).

75. 1891: σημεῖωσις διὰ τὸν Ἰανουάριον χιόνια περίσια καὶ εἰς τὰς 7: καὶ 8: τοῦ αὐτοῦ μηνός: ἔρχετο ἕως μία πηθαμὴ καὶ περισσότερον ἕως εἰς τὰ χωρία κύριος εἶδεν καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην φορτοῦναν εἰς τὸ βῆρος ἔπεσαν σπήτια ἐξεπάγγισαν ἄνθρωποι ἐτσακλήσθησαν δένδρα ἐψώφησαν ζωντανὰ ὥστε ἔγεινεν ἐλεγχὸν θέαμα εἰς τὴν πόλιν μας καὶ εἰς τὰ περίχωρα ἐπουλήθησαν τὰ κάρβουνα τριάντα παράδες τὴν ὀκτὴ καὶ εἰς ἐνθύμησιν καὶ εἰς τὰς 25: τοῦ αὐτοῦ μηνός ἔπεσε καὶ ἄλλο χιόνι καὶ ἔγγινεν ἓνα μῆγγμα μὲ τὸ παλαιὸν 3 πηθαμὲς καὶ εἰς τὰς 26: ἔπεσε βοργιάς καὶ κύριος γνωρίζῃ, πότε θὰ παρθῇ τὸ χιόνι ἀπὸ τὴν πόλιν μας καὶ ἀπὸ τὰ χωρία (A).

76. 1891 ζημερόνωντας ὁ μαῖος ἔκαμε ἓνας βοργιάς σημηκτικὸς καὶ ἐπεκράτησε ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἦτον καὶ κρηαδηρός καὶ εἰς ἐνθύμησιν (B).

77. 1891: ἀπὸ Ἰούλιον μέχρι 28: αὐγούστου ἀνομβρία καὶ εἰς τὰς 28: ἔδραξαν βαγδάκια καὶ εἰς ἐνθύμησιν περὶ δὲ ἀσθενείας ἡ εὐλογία ἔκαμε θράσιν οὐκ ὀλίγην καὶ ἀσθενεία ἔπεσε (C).

78. 1891: Σεπτεμβρίου 13: ἡμέρα Παράσκευῃ τὸ γεύμα ἔπεσε ἀρχαῖα εἰς τὸ τζιζιμί Σαδρατιέ καὶ ἐσκότωσε ἓνα παιδί καὶ τὸ ἄλλο τὸ σήκουσαν μησαποθαμένο καὶ εἰς τὸ προσκόνημα ἐδάρεσε καὶ μερικοὺς Τούρκους ὄχι ὁμῶς διὰ θάνατον (IA).

79. 1891: (Ὀκτώβριος) Τηλεγράφημα ὅτι Πατριάρχης ἐμδῆκε ὁ Νεόφυτος ὁ Παλαγωνίας.

80. 1891: Ὀκτῆριου 18. Ἐβρεξε χιόνι εἰς τὸ Μητσκέλι καὶ ἔκαμε τρεμερὰ κρύο τὸ ὅποσον μᾶς ἦλθε διὰ μιᾶς.

81. 1891: περὶ τὸν ὀκτώμβριον καὶ νοέμβριον δευτέρα ἀνοιξὶς δὲν εἶδομεν κρύον διόλου ὥσται πολαὶς ὀλίγες βροχάδες καὶ ἀπὸ τὴν φιλιπιάδα ἔφερον χημονικά κινουόργια καὶ κομοδῆρια καὶ πατριτζιάνια ὅπου δὲν τὸ ἐνθυμοῦνται κανεὶς ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους καὶ ἦτον δευτέρα ἀνοιξὶς καὶ εἰς ἐνθύμησιν (II' ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

82. 1891: Δεκεμβρίου 9: ἡμέρα Δευτέρα ὥραις 3: καὶ \leq : ἐκρέμασαν τὸν Ἀθανάσιον Μπαλατσὸν ἀρχιεπιστὴν εἰς τὸ Μπάς κουλούκη εἰς τὸν πλάτωνα καὶ ἦτον ὄλος ὁ ὁ στρατός καὶ εἰς τὰς 6. ὥρας τὸν ἐξεκρέμασαν καὶ τὸν ἐνταφίασαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ἀρχιμανδρείου

καὶ εἰς ἐνθύμησιν. Σ. Χ. κ̄ (πρόσθετα κατόπιν) καὶ εἰς τὰς 20. Δεκεμβρίου ἔφεραν τὸν πολυέλεον τὸν κρουσταλένιον ἀφιέρωμα τοῦ κυρίου Φώτου Ἰωάννου Χάιτα καὶ εἰς ἐνθύμησιν (IA).

83. 1892: ὁ Ἰανουάριος πολὺ λαμπρὸς μῆτε κρύο μῆτε χιόνια ἀλλὰ πολαὶς ὀλίγες βροχάδες (A).

84. 1892: φεβρουαρίου 23: κυριακὴ τῆς ὀρθοδοξίας. ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος ναζιανζοῦ κύριος πανάρετος προτοσύγγελος τοῦ ἀγίου Ἰωαννίνων καὶ δῶο αἵτεροι ἐπίσκοποι ὁ ἅγιος πραιμουθίας καὶ βασίλειος κονίσης καὶ ἔγειναι αὐτὴν τὴν ἡμέραν μεγάλη παράταξις καὶ πλῆθος χριστιανοὶ ἐσυνάχθησαν εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν καὶ ἡ κυβέρνησις ἔστειλε στρατὸν καὶ ἐφύλαξαν τὴν πόλιν καὶ εἰς ἐνθύμησιν Σ: χ: κ: καὶ εἰς τὰς 24: δευτέρα ἔριξε χιόνι. ἀπὸ Ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον ἀσθένειαις μεγάλαις καὶ θανατηκὸν περισσότερον εἰς νέους καὶ νέας. ἦτον προτήτερα καὶ εὐλογία καὶ πολὺ ἀπέθανον ἀπὸ αὐτὴν τὴν εὐλογημένην ἀσθένειαν ὄχι ἐδῶ μόνον ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ περίχωρα (B).

85. 1892: φεβρουαρίου 26: ἡμέρα τετάρτη εἰς τὰς 9: ὥρας μετὰ μεσημβρίας εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν ὁ τάφος τοῦ ἀγίου γεωργίου ἀρχιζε καὶ ὕδρασε τόσον πολὺ ὅπου ἀπόρεσαν οἱ χριστιανοὶ καὶ

ἔτρεξαν ὄλοι εἰς τὴν μιὰ ὥρα νύχτα ὥστε ἐπήγεν ἡ ἀστυνομία εἰς τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐκατέβηκεν καὶ ἐπαρτήμερισε τοὺς χριστιανοὺς καὶ τὴν πέμπτην ὄλην τὴν ἡμέραν δὲν ἐπήγγασαν ὁ κόσμος ἐπήγεναν καὶ ἐπροσκυνοῦσαν τὸν τάφον ἄνδρες γυναῖκες πεδιὰ καὶ ἐμάζοναν ἀπ' αὐτοῦ τὸν ἴδρωτα μὲ ραμπάκη καὶ μάλιστα ἐπήγαν καὶ τούρκοι καὶ αἰθριοὶ καὶ ἀπόρισαν βλέποντας αὐτὸ τὸ αἰξέσιον θαύμα καὶ εἰς τὰς 28 : τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρα παρασκευὴ εἰς τὰς 3 : π : μ : ἀνεχώρησεν ὁ ἅγιος Ἰωαννίνων κύριος γρηγόριος διὰ κωνσταντινούπολιν μὲ ἕνα γαζέπη βροχή βαγδάα καὶ εἰς ἐνθύμησιν (B).

86. 1892 τὸν Ἰούνιον μῦνον εἰς τὰς 13 : ἐβγήκεν ὁ δήμαρχος ἔξω τὰ περίχωρα μὲ μερικοὺς στρατιώτας καὶ ἐπεῖρε καὶ τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ χωρία καὶ τοὺς ἔδωσε ξύλα καὶ ἐκυνήγησαν τὴν ἀκρίδα ὅπου ἔπεσε εἰς τὰ χωράφια καὶ ἀμπέλια καὶ εἰς ἐνθύμησιν (C).

87. 1892 σημεῖωσις περὶ τὸν αὐγουστον ἀπ' ἀρχῆς ἕως 12 : αὐτοῦ δὲν ἔληψεν ὁ βορέας νύχτα καὶ ἡμέραν περὶ δὲ τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου ἦτον συνήθεια ὅτι τὸ κουδούκλιον ὅπου βάνομεν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς μετὰ τὴν κοίμησιν ὡς τὰς 16 : τοῦ αὐτοῦ ἐδιέταξεν ὁ ἐπίσκοπος ναζιανζοῦ κύριος πανάρετος ὅστις εἶναι εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀγίου Ἰωαννίνων κυρίου γρηγορίου καὶ ἐσήκωσαν τὸ κουδούκλιον μαζὺ μὲ τὴν κοίμησιν ὅπου ἐστέκονταν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἕως τὴν ἀπόδωσιν καὶ εἰς ἐνθύμησιν. καὶ εἰς τὰς 19 : ἔκαμιν δοξολογίαν τοῦ σουλτάνου εἰς τὴν ἀνάθασιν τοῦ θρόνου καὶ ἔκλησε τὸ παζάρη ἀπὸ τὰς 3 . ἕως τὰς ἕξῃ καὶ τὸ ἑσπέρας ἔκαμιν φῶτα πολλὰ καὶ εἰς τὸ σαράη πησλὰ ἅγιον νικόλαον παζαριοῦ καὶ ἐβραΐηκα μνήμηκα εἰς τὸ μπὰσ κουλούκη μὲ πλήθος φῶτα καὶ σημεῖαι παντοῦ εἰς σπήτια ἐργαστήρια καὶ ἔγεινεν τώσον ὅπου ἄλλη, χρονιὰ δὲν ἔγεινε μὲ τώσα φῶτα. καὶ εἰς τὰς 23 : κυριακὴ εἰς τὰς 7 : ὥρας ἔκαμε σημόσ.

περὶ τῆς ἀνομβρίας ἀπὸ 27 : Ἰουνίου ἕως 30 αὐγούστου δὲν εἶδαμεν βροχή καὶ εἰς τὰς 30 ἡμέρα κυριακὴ ἔπιασε βροχὴ βαγδαία καὶ ἐπεκράτησε καὶ τῇ δευτέρᾳ 31 : καὶ ἔριξε χαλάζη εἰς τὰ ἀμπέλια ἔπεσαν καὶ δύο ἀστροπελέκια καὶ εἰς ἐνθύμησιν (D).

88. 1892 : Σεπτεμβρίου 13 : ἡμέρα Κυριακὴ ἐχρηστονήθη ἱερεὺς Στέφανος Διαμντιδῆς χρυσοχόος (IA).

89. 1892. Σεπτεμβρίου 13 . ἡμέρα Κυριακὴ. Ἐχειροτονήθη ἱερεὺς εἰς ἐνορίαν Καραδατιᾶς ὁ Στέφανος Χρυσοχοῖδης καὶ εἰς ἐνθύμησιν (I διὰ μολυβδίδος).

90. 1892 : (Ὀκτώβριος) Περὶ τὰ σταφύλια ἀπὸ τὰ 35 τὰς ἑκατὸ ἑκάδες ἐφθασαν 12 τὰς ἑκατὸ ἑκάδες.

91. 1892 : 8 ἡμέρας 9 Πάρασκευῃ τὸ βράδυ : Ἐπιασε ἓνα γαζέπι μὲ ἀστροπελέκια καὶ βροχὴ καὶ ἄερας ὅπου ἀνετρόμαξαν ὁ κόσμος ἀπὸ τὸ αἰφνίδιον γαζέπι.

Καὶ ἀπὸ τὰς 9 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔκαμα μεγάλη καλοκαιρία ὡσάν τοῦ Μαΐου (IB).

92. 1893 : Ὁ Ἰανουάριος βροχάδες χιόνια ὀλιγοστά κρύο ἀνηπόφερτο ἄερας ἀσθένειαις ἐπικίνδυνες καὶ πολλὰ ὀλίγοι θάνατοι εἰς νέους καὶ γέροντας καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν. Ξ. χ' : (A)

93. 1893 : περὶ δὲ τὸν Μάρτιον εἰς τῆς ἀρχῆς ὄρατος ὕστερον βορέας καὶ χιόνη καὶ κρύο ψυλο εἶδὲ τὸ τέλος εἰς τὴν τριάντα μία βροχὴ ἄερας κρύο χιόνια εἰς τὰ ὄρη τόσον ὅπου ἐκλήσθησαν ὁ κόσμος εἰς τὰ σπήτια τους καὶ ἦτον τετάρτη τοῦ πάσχα καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν Σ. Κ : (Γ).

94. 1893 : περὶ δὲ τὸν Μάιον βροχάδες ἀέριδες κρύο χιόνια εἰς τὰ ὄρη πολὲς ὀλίγες ἡμέρες ἐφάνη Μάιος καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Μάιον ὁ Ἀχμέτ ἐφέντης υἱὸς Βεῆπ ἐφέντη δήμαρχος ἐδιώρησαι καὶ ἐφκίασαν τὸν δρόμον ἐπάνω εἰς τὸ πηγάδι καὶ τὸ ἐνήκισαν εἰς τὸν Νικολάκην Σαλταδόρου καὶ Μιχαὴλ Γκριτζιάλα καὶ ἐδιώρησε νὰ γίνῃ τὸ αὐτὸ παζάρη εἰς τὴν ἀγίαν Μαρίναν λεγόμενον πληθοκοπιὸ (E ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

95. 1893 : Σεπτεμβρίου 29 ἡμέρα Τετάρτη τὸ βράδυ ὥραις τρεῖς τῆς νυκτὸς ἐπιασε ἓνα γαζέπι χαλάζει ἕως 20 : δράμια καὶ βροχὴ καὶ ἀσπρακόβροντα ὡστε δὲν τὰ ἐνθυμήται εἰς τὰς ἡμέρας μας κανεῖς καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν (IA).

96. 1894 : περιδὲ τοῦ χειμόνος δὲν εἶδομεν τίποτις καθὼς εἰς ἄλλους τόπους εἰμὶ ἐδῶ βοργιάδες καὶ ὀλίγον χιόνη τὸν δεκεμβριον τὸν δὲ Ἰανουάριον καιρὸς λαμπρὸς ὡσάν καλοκέρη ἀσθένειαις ἕως πολλὰς καὶ ξεχωριστὰ ἢ φλυέτζα ὅπου δὲν ἄφησεν κανέναν ὅπου νὰ μὴν τὸν τραβήξῃ ἀπὸ μικρὸν ἕως μεγάλον καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν (A).

97. 1894 : φεβρουαρίου 6 : ἡμέρα κυριακὴ ὁ ἅγιος ἐπίτροπος Ἰωαννίνων κύριος πανάρετος ἐχειροτόνησεν τὸν ἀναστάσιον κλήτσα διάκονον καὶ ἓνας νησιώτης ὀνομαζόμενος πακατσὰς ἐφόναξεν ἐκεῖ ὅπου εἶπον οἱ διάκονοι τὸ κέλεψον αὐτὸς ἐφόναξεν ἀνάξιος καὶ τὸν ἐστεῖλεν αὐτὴν τὴν ὥραν ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ κουλούκη μὲ τὸν διασαχτοῦν καὶ τὸ ἀποθησόμενον τῇ θᾶ γίνῃ κύριος γινῶσκη. καὶ εἰς

ἐνθύμῃσιν καὶ ἐπὶ τέλους δὲν τοῦ ἔκκμην τίποτε, οὔτε τοῦ ἐνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου (B).

98. 1894 : φεβρουαρίου 10· ἡμέρα πέμπτη, ἀνεπαύθη ἐν κυρίῳ Νικόλαος ἰωσήφ, ὅστις ἐχρημάτισεν ἐπίτροπος καὶ ἐπιστάτης εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν (B).

99. 1894 : διὰ τὸν μάρτιον βρογιάδες κρύς ἀνηπόφερτο καὶ εἰς τὰ ὄρη χιόνια καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν σ· κ· (Γ).

100. 1894 : περὶ δὲ τὸν ἀπρίλιον βρογιάδες ἀδιάκοπος καὶ ἀέρας καὶ χιόνια εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰς 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγγινεν ἕνα γαζέπη μέγαν καὶ ἔπεσαι μία λέαινα εἰς τὸν μαχαλὰν μῆρ τὸ σιάδη καὶ ἐδάγκασε μιά τσιούπρα χριστιανοὶ ἕως ὃ· χρόνον καὶ ἔβαλαν φωνῆς ἢ γυναῖκες καὶ ἐδγήκαν οἱ νηζάμηδες ὅπου κατοικοῦσαν ἐκεῖ καὶ τὴν ἐκνήγιτησαν καὶ ἐμδήκεν εἰς ἕνα χωρικὸ σπήτη καὶ τὴν ἐσκότουσαν καὶ τῆς ἕδραν τρία μωρὰ καὶ ἀρνιά εἰς τὴν κηλίαν τῆς ὅπου δὲν τὰ εἶχε χονέψη· καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν. σ· κ· (Δ).

101. 1894 : Μαΐου 23· ἡμέρα Δευτέρα ἦλθεν ὁ ἅγιος Ἰωαννίνων Κύριος Γρηγόριος ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸν ἐδέχθηκεν ὁ λαὸς καὶ τὸ ἱερατεῖον τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐμδήκεν εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον καὶ ἐχερέτησε καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐμπήκεν εἰς τὴν καρότσα καὶ ἐπήγεν εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν καὶ ἔψαλαν παράκλησιν καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν (E ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

102. 1894 : περὶ δὲ τῆς ἀνομβρίας ἀπὸ Μαΐου ἕως 7· Σεπτεμβρίου ὅπου εἶδομαί βροχὴ καὶ εἰς τὰς 8· τοῦ αὐτοῦ τὸ βράδυ βροχὴ καὶ ἀτραπόδορτα καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν (IA).

103. 1894 : αὐγούστου 10 ἐτελεύτησεν ὁ ἐν μακκρίζ τῇ λήξει Σκυρίδων ἱερεὺς ἀπὸ χωρίον κούρεντα ὅστις ἐχρημάτισεν ἐφημέριος εἰς τὴν ἐκκλησίαν χρόνους πεντήκοντα ὅστις ἐνταφιάσθη εἰς τὸ χωρίον του. καὶ ἀντικατεστάθη εἰς αὐτὴν τὴν ἐνορίαν ὁ αἰδεσιμώτατος στέφανος διαμάντου χρυσοχόου. καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν (Θ).

104. 1894 : αὐγούστου 20· ἡμέρα σαββάτω τὸ ἑσπέρας εἶδομεν βροχὴν ὅπου δὲν εἶχε βρέξη ἀπὸ τὰς 3· μαΐου καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν.

καὶ εἰς τὰς 22· ἡμέρα δευτέρα ἔφεραν ἕνα μπατηράκη ἀπὸ κωνσταντινούπολιν μὲ μεγάλην παράταξιν ἐδγήκεν καθαλαρία καὶ ἐδιάταξαν εἰς τὸ παζάρη νὰ σηκοθοῦν ὄλοι καὶ νὰ τὸ προηπαντήσουν καὶ τὸ πήγαν εἰς τὸ σαράη καὶ τὸ ὑπεδέχθηκεν ὁ βαλὶς καὶ οἱ λοιποὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν καὶ ἔκαμαν ντογά καὶ εἰς ἐνθύμῃσιν.

καὶ εἰς τὰς 29: τοῦ αὐτοῦ μυνός ἡμέρα δευτέρα ἤφεραν καὶ ἄλλην σημαίαν μετὴν αὐτῆν παράταξιν (Θ).

105. 1894 Ὀκτωβρίου 22. Ἀπέθανεν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρος ὁ τρίτος ἡμέρα σαββάτω καὶ τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθη μνημόσυνον εἰς τὴν ἱερὰν Μητροπόλιν μετρεῖς ἀρχιερεῖς, Ἰωαννίνων Γρηγόριος, Βαλλῆς Βασίλειος καὶ Παραμυθίας Λεόντιος καὶ ἦταν πληθος λαοῦ καὶ ἄλλα τὰ προξενεῖα εἶχαν τὰς σημαίας ὑψωμένες (ΙΒ).

106. 1895. σημερινῶσις διὰ τὸν Ἰανουάριον ἔλος βροχερός ἡμεῖς δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας εἶδομεν ἥλιον ὁ δὲ ἐπίληπος βροχερός καὶ μεγάλη νηροποντία καὶ εἰς ἄλλους τόπους ἔγειναν μεγάλας ζημίας. Ἐνεκα τῆς νηροποντίας καὶ χιόνια καὶ ἄλλα πολὰ καθὼς ἠδικλάμβανον ἢ ἔφημερίζε· ὁ δὲ φεβρουάριος ὡς καὶ 4: ἡμέρας εἶδομεν ἥλιον ὁ δὲ ἐπίληπος χιόνια βροχὰς ἀερίδες κρύς τρομερό (Β).

107. 1895: μαρτίου 27: τετάρτη μέγας κανὼν ὁ ἅγιος Ἰωαννίνων κύριος γρηγόριος ἔδωσεν εἰδοχὴν εἰς τὰς ἐκκλησίας νὰ ψάλουν τὸν μέγαν κανόνα εἰς τὰς δέκα καὶ μισθὴ καὶ νὰ τελειώσουν εἰς τὰς δώδεκα καθὼς καὶ τὸν ἀκάθιστον ὕμνον καὶ εἰς ἐνθύμησιν· διὰ δὲ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα δὲν γνωρίζομαι πῶς θὰ κατασταθεῖν τὰ πράγματα (Γ).

108. 1895 μαΐου 1: ἡμέρα δευτέρα εἰς τὰς 5: ὥρας νύκτις ἔγινεν ἓνας σεισμός τρομερός καὶ εἰς τὴν παραμυθίαν καὶ περίχωρα ἔκαμε ζημίαν μεγάλην ἔπεσαν σπήτια ἐφονεύθησαν ἄνθρωποι καὶ ἄλλοι ἔμειναν λαβομένοι καὶ εἰς ἐνθύμησιν. Σ: χ: κ (Ε).

109. 1895 ἀπὸ τὰς 12 αὐγούστου Βορέας ἄνεμος δυνατός ἕως τὰς 28 τοῦ ἰδίου (Θ ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ διὰ μελοδιδίξος).

110. 1895: Δεκεμβρίου 25 ἡμέρα δευτέρα ἔκαμε ἓνας βορρικός σημαντικός ὥστις ἐκλήστηκαν ὁ κόσμος εἰς τὰς σπήτια τους· καὶ εἰς ἐνθύμησιν· Σὺ. χ. Κρ. (ΙΔ).

111. 1896 διὰ τὸν μαΐον ἔλος βροχερός καὶ εἰς τὰς 21: τοῦ αὐτοῦ μυνός ἡμέρα δευτέρα ἐρίξαι ἓνα χαλάζι τρομερό εἰς τὸ χωρίον ζέλοβα καὶ ἔκαμε ζημίαν μεγάλην ὥστις δὲν ἐνθυμῆται κανεὶς αὐτὸ τὸ τρομερὸν σημεῖον καὶ εἰς ἐνθύμησιν. Σ: χ: κ: (Ε).

112. 1897 Ἰουνίου 26 ἡμέρα Πέμπτη τὸ πρωτὸ ἢ ὥρα 7 1/2 ἐκρέμασαν οἱ Τούρκοι ἓνα Χριστιανὸν Σέργιον Ἰωάννην παρώνυμον ὀνομαζόμενον ὁ ὅποιος κατήγετο ἀπὸ τὰ περίξ τῶν Τρικκάλων· ὁ ὅποιος ἐστάθη γενναίως εἰς τὰς ἀνκρήσεις ἐπὶ ἐννέα μῆνας εἰς τὰς

φυλακὰς (διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ὀρθοκρίαν μας διαγεγραμμένα) καὶ ὁ ὁποῖος ἐφάνη ἐκ τῶν πρώτων ἀνταρτῶν (Ἐ ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

113. 1898 Ἰανουαρίου 14 Ἀπέθανεν ἓνας Ἱερεὺς Φώτιος εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Ἰωαννίνων ἐκ τοῦ χωρίου Κουκλές (ἐκ τῆς περιστασίας τῆς Μ. Τετάρτης ἀνωθε δι' ἄλλης χειρὸς τῆς γραφάσης τὰ κχιωτέρω ἐν τῷ Α) εἰς ἀδικὸν κατηγορίαν καὶ ἔγεινεν ἡ κηδεῖα ἐξ ὅλων τῶν Ἱερέων Ἀρχιμανδρείου καὶ Ἀγίου Νικολάου μὲ πρᾶταξιν (Α) ¹.

114. 1898 Ἰανουαρίου 17 ἀπέθανεν καὶ ἕτερος Ἱερεὺς Ἀναστάσιος εἰς τὰς φυλακὰς ἀπὸ Γκρίνα τῆς Παραμυθίας ἐκ τῆς αὐτῆς ἀδικίου κατηγορίας τῆς Μ. Τετάρτης καὶ ἡ κηδεῖα του ἔγεινε ἐξ ὅλων τῶν Ἱερέων καὶ ψαλτῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ πλῆθος Χριστιανῶν συνώδευσαν αὐτόν· καὶ ἔγεινε λαμπρὰ ἡ κηδεῖα του (Α).

115. 1898 Μαρτίου 10 = Ἡμέρα Τρίτη ὥρα 2 $\frac{1}{2}$ π. μ. Ὁ ἐν Πρεβέζῃ πρᾶκτωρ τῆς Ρωσσίας κ. Σκέφερ, ἦλθεν εἰς Ἰωάννινα ὅπως ἀποχαιρετήσῃ τὸν ἐνταῦθα Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ρωσσίας κ. Σκριάμπελ μετατιθέμενον ἐντεῦθεν δι' Ἀδριανούπολιν. Ἐξερχόμενος ὁ ἀνωτέρω πρᾶκτωρ μετὰ τοῦ κ. Νέστορος Γεωργίτση Δικηγόρου, καὶ φθάσας ὀλίγον περετέρω τοῦ ἀρχιφυλακείου κειμένου ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἑβραϊκῶν μνημάτων εἰς στρατιώτης ὑπὸ φανατισμοῦ κινούμενος, ἐπετέθη αἰφνης κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐβράβισεν ἐπανελημμένως. Τὸ ὑπὸ στέματος κοσμούμενον πιλίκιον τοῦ πρᾶκτορος ἐκυλίσθη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὁ ἀθαδιάσας στρατιώτης ἐτράπη εἰς φυγὴν. Καὶ ταῦτα ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν στρατιωτῶν μενόντων ἀνκλήτων θεατῶν τῆς σκηνῆς. Πάραυτα ὁ πρᾶκτωρ ἀνεφέρθη εἰς τὸν φρουροῦντα ἀξιωματικὸν τοῦ ἀρχιφυλακείου. Καὶ μὲ ἕλλας τὰς δῆθεν προσκαθείας τῆς ἀστυνομίας ὁ στρατιώτης μέχρι σήμερον 18 τρέχοντος μένει ἀγνωστος εἰς τὰς ἀρχάς. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὁ Ἱερεὺς Νικόλαος Κρομούδας ἐφημέριος τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Νικολάου, ἰστάμενος πρό τινος ἀρτοπωλείου εἰς τὸ κεντρικότερον μέρος τῆς ἀγορᾶς κειμένου (εἰς Κριθαροπάζαρον), αἰφνης καὶ παρ' ἐλπίδα στρατιωταὶ τινες διερχόμενοι ἐκαίθη, τὸν ἤρπασαν ἀνευ τινὸς αἰτίας ἐκ τῆς γενειάδος· καὶ ῥίψαντες αὐτὸν

¹ Ἀνωθεν Γεώργιος Ἱερεὺς, εἶπε δ' οὗτος ὁ γράψας ταύτην καὶ τὴν ἀκόλουθον ἐνθύμησιν διὰ μολυβδίδος ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχθῆμένῳ μετὰ τοῦ περικαλύμματος.

χαμαί τὸν ἐκτόπησαν εἰς τρόπον ὥστε ὁ δυστυχῆς Ἱερεὺς ἐκυλίσθη λιπόθυμος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους (Γ).

116. 1898 : Μαρτίου 18 = Ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὦραν 4^{ην} ἀνεχώρησεν ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ρωσσίας κ. Σκριάμπελ οἰκογενειακῶς, μεταβαίνων εἰς Ἀδριανοῦπολιν (εἰς Ἀγίων 40). Ἀνεχώρησε δὲ ἐν κρατάξει, συνοδευόμενος ὑπὸ τριάκοντα ἰππέων στρατιωτῶν. Προέπεμψαν δὲ αὐτὸν ἐπίσης μέχρι τινὸς ἔξω τῆς πόλεως, οἱ Πρόξενοι καὶ πράκτορες τῶν λοιπῶν δυνάμεων, ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος, ὡς καὶ πλῆθος λαοῦ, ἵνα ἐκφράσῃ τὴν πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἀγάπην (Γ).

117. 1898 : Ἰουλίου 19: ἡμέρα Κυριακὴ τὸ πρωτὴ ἔφαλαν ἡ ἐκκλησίαι καὶ ἔγεινε σεισμός τρομερὸς ὥστε ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀρχιμανδρείου ἔπεσαν κορνίζες ἀπὸ τοὺς κουμπέδες καὶ τὰ μησότγχα εἰς τὴν σκιτήν καὶ ἐκτῆπησαν ἄνθρωποι καὶ ἔγεινε ταραχὴ μεγάλη ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν πόλιν ἔπεσαν οἰκοδομὲς μπουχαριά καὶ ἔγεινε ταραχὴ μεγάλῃ ὁμοίως τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐσίσθη πάλιν κατὰ τὸ μεσημέρη ὅχι ὅμως τόσον ὅσον τὸ πρωτὴ καὶ ἐγράφη διὰ ἐνθύμησιν (Η).

118. 1898 : Ἰουλίου 19: ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ἐν ὦρα τῆς ἱερᾶς λειτουργίας ὅτε ἔλεγεν ὁ διάκονος τὸ μετὰ φόβου θεοῦ σεισμός φοβερός ἔγεινεν ἔπαθεν ἡ ἐκκλησία καὶ διορθώθη αὐτὸ τὸ ἔτος — ἀλλὰ τόσον φοβερός ὁ σεισμός ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἐφώναζαν Παναγία βοήθη μας καὶ μεγάλη βοή ἀπὸ ἄνδρας καὶ γυναικόπαιδα, διότι ἔπιπτον ἡ κορνίζες ἀπὸ τὰς κουμπίδες, καθὼς καὶ ἀπὸ τῶν Πολυελέων καὶ κανδηλικ ἀπὸ τὸ πολυκάνδηλον καὶ ἄλλα, ἔτρεχον οἱ ἄνθρωποι νὰ φύγουν ἀλλὰ αἱ θύραι εἶχον κλεισθῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐφώναζον Παναγία. Δ. Κ. (Ζ).

119. 1899 : Σεπτεμβρίου 12 ἐχηροτονήθη ὁ κύριος Μελέτιος ἡγούμενος Ἐλεούσης κύριος Μελέτιος ἐπίσκοπος τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων κύριον Γρηγόριον καὶ εἰς ἐνθύμησιν. Σωτήριος Κράχτης. (ΙΑ).

120. 1899 : Σεπτεμβρίου 12 ἡμέρα Κυριακὴ ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος ὁ Μελέτιος εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἦσαν Ἰωαννίνων Γρηγόριος Γρεβενῶν Δωρόθεος Παραμυθίας Βασιλειος καὶ ἦτον πλῆθος λαοῦ καὶ ἀφοῦ ἔτελείωσε ἡ θεία λειτουργία ἀμέσως ἀνέβη εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ ἀπ' ἐκεῖ διὰ μέσου τῆς ἀγορᾶς μὲ πλῆθος λαοῦ καὶ ἱερεῖς ἕως τὸν Μόλον καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Νησίον ἐγράφη εἰς ἐνθύμησιν (I διὰ μολυδίδος).

121. 1899 : 76ρίου 28 ἡμέρα τρίτη ἡ ὦρα δώδεκα τὸ βράδυ

ἐράνη εἰς ἀστὴρ πολὺ λαμπρὸς καὶ διηρθύθη πρὸς τὴν λίμνην ἄφηνε δὲ ὀπίσω πολλοὺς σπινθήρας μὲ διαφόρους λάμπες καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε εἰς τὸ τέλος ἔκαμε μεγάλον κρότον (I διὰ μολυβδίδος).

122. 1900: σημείωσις διὰ τὸν μαῖον ἔκαμε προχίρος κρῦο ἀέρας καὶ εἰς μερικὰ μέρη, ἐρύξε χιόνη καὶ σχεδὸν ἔλος ὁ μαῖος ἀκατάστατος καὶ εἰς ἐνθύμησιν Σ: χ: κ:

123. 1902: Μαΐου 9 κρῦον φοδερὸν ὡς ὁ Νοέμβριος ὁ Μῆν καὶ ἐχιόνησεν εἰς τὸ Μιτσκάλι (E).

124. 1902: Μαΐου 11 τὸ ἑσπέρας Σάββατον τῆς Σαμαρείτιδος περὶ ὥραν 8', ἐρύψε χαλάζι δυνατὸ καὶ ἐστρώθη εἰς τὸ ἔδαφος ὡσοὶ χιὼν καὶ εἰς ἐνθύμησιν. ΔI Γάϊκος (E).

125. 1904: Φεβρουαρίου 22: Ἐχειροτονήθη Ἱερεὺς ὁ Τριαντάφυλλος Ἄ. Μέλλης εἰς ἐνορίαν Παπᾶ Δημητρίου Βαενίτη καὶ εἰς ἐνθύμησιν (I διὰ μολυβδίδος).

126. 1905. Ἐτοποθετίθη τὸ Τέμπλον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Ἐκκλησίας. Ἱερεὺς Σακῦρος Ἰωαννίδης (Σ ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

127. 1905. Ἐκκμην ἀρχὴν καὶ... (ἀτελές) (Θ ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

128. 1907. Φεβρουαρίου 10^η ἡμέρα Σάββατον τὸ ἑσπέρας ἤλθον αἱ 9 νέαι εἰκόνες τῆς Ἐκκλησίας, αἵτινες ἐζωγραφίσθησαν ἐν τῷ Ἄγιῳ Ὄρει καὶ ἔστω δι' ἐνθύμησιν Φεβρουαρίου 11^η ἡμέρα Κυριακὴ τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου τὸ ἑσπέρας ἀπέθκνεν αἰφνιδίως ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὁ Κ^{ος} Κωνσταντῖνος Ξανθόπουλος, χρηματίσας τῆς ἐνθάδε Ἐκκλησίας ἀριστερὸς ψάλτης ἐπὶ 16 μῆνας (B).

129. Σήμερον τῇ 11^ῃ Ἰουλίου 1908. ἀνεκηρήχθη ἐπισίμως τὸ Σύνταγμα παρὰ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ἐχαιρετίσθη διὰ 21. κανονισμοῦ, ἐγένοντο διαδηλώσεις παρ' ὄλων τῶν ἐθνηκοτήτων δι' ἀπέρων πυροβολισμῶν καὶ ἐκφωνήσεων καὶ ζητωκραυγῶν, ὡς δὲ τὰς 20. Τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐκρεμάσθησαν οἱ Κώδωνες (Καμπάνες) εἰς ἔλος τὰς Ἐκκλησίας; καὶ ἐγράφη δι' ἐνθύμησιν.

Οἰκονόμος Στέφανος Χρυσοχοϊδῆς (Z).

130. 1912. Μαΐου 9^η ἡμέρα τετάρτη ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἀπεδίωπεν ὁ τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρείου Οἰκονόμος Ἱερεὺς Στέφανος Χρυσοχοϊδῆς χρηματίσας ἐπὶ 20 ἔτη Ἱερεὺς καὶ ἐτάφη τὴν 11 ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔστω δι' ἐνθύμησιν. ΣΑ. Ἱεροδιάκονος (E).

131. 1912 ἡμέρα παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ ἐγένεεν σεισμὸς δυνατὸς κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας (I διὰ μολυβδίδος).

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν Ἐνθυμήσεων τοῦ Ἀρχιμανδρείου, γεγραμμένων τῶν πλείστων ὑπ' ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ ἀγραμμάτων, σημειούντων τὰ κατ' αὐτοὺς ἀξία ἀπομνημονεύσεως ἐν αὐτῇ τῇ καθωμιλημένῃ, καθιστάνει πασιδῆλον ὅπως ὀλίγοι εἶνε αἱ τουρκικαὶ λέξεις αἱ ἀναμεμιγμέναι μετὰ τῆς ἑλληνικῆς τῆς λαλουμένης ὑπὸ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ λαοῦ. Ἐξαιρουμένων δ' ὀλίγων τινῶν γνωστοτάτων καὶ κοινῶν εἰς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, αἱ ὅπως-δήποτε ἀγθέστεραι τῶν ἐν ταῖς Ἐνθυμήσεσιν εὕρισκομένων εἶνε αἱ ἐξῆς, ὧν ὑπελάβομεν ἀναγκαῖον νὰ δώσωμεν τὴν ἐρμηνείαν.

ἀλμπαναγιὸ (31) πετχλωτήριον. Ἴδε καὶ κατωτέρω ἐλμπάνης. — γαζέπη, γαζέπι (4, 11, 25, 32, 71, 85, 90, 95, 100) θύελλα. — γκιουραγία (12) τὰ ἱερά σφάγια τοῦ μπαϊραμίου. — διασαχτοῆς (30, 97) κλητήρ. — ἐλμπάνης, ἀλμπάνης (31) πετχλωτής. — ἰονάφι (68) συντεχνία. — Καλουτσιασμέ, Καλούτσιασμα (15, 31) τοπωνυμία = βρύσις αἵματος. — κουλούκη, κουλούκι (86, 97) φυλακτεῖον, ἀστυνομικὸς σταθμὸς. — λαγούμι (25) ὑπόνομος. — μπαηράκη (104) σημαία. — μελητιέ (12) δημάρχεϊον. — μπέμπτες (25) ὑπόγειοι ἀποθήκαι. — μπηρμπουλάκια (30) καλύμματτα. — μπουχαριά (117) κλπνοδόχαι. — νιζάμι, νιζάμιδες (12, 100) κληρωτοί, τακτικοὶ στρατιῶται. — νταμπούτη (31) νεκροκράδωτος. — μπαηλιτζω (51) λιποθυμῶ. — νιογὰ (104) δέησις. — πηολὰ (86) στρατῶν. — σαράη, σαράϊ (30, 86, 104, 137) διοικητήριον. — Σιαποιατημιὰ (12) συνοικία τῶν Ἰωαννίνων. — τζηριτζηφέδες (13) κουφώματα.

Πρὸς τούτοις σημειωτέον, ὅτι ἡ μὲν λέξις πλάτωνα (82) ἐγράφη ἀντὶ τοῦ πλάτανον, τὸ κομοδόρια (81) εἶνε ἡ ἰταλικὴ λέξις romiti d'oro, ἣτοι αἱ ἄλλως καλούμεναι τομάτες, καὶ πατριτζιάνια (81) αἱ κοινῶς λεγόμεναι μελιτζάνας. Πρὸς Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Β' σ. 160.

Ἀξία ἰδίας προσοχῆς εἶνε ἡ λέαινα τῆς ὑπ' ἀριθ. 100 ἐνθυμήσεως. Ἡ λέξις αὕτη ἐγράφη βεβαίως ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ τοῦ λύκαινα, καίτοι λίαν παράδοξος, καὶ περὶ λυκαίνης ὄντος τοῦ λόγου, εἶνε ἡ μαρτυρία, ὅτι ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς φονευθείσης εὐρέθησαν τρία μωρὰ καὶ ἀρνιά ἅτινα δὲν εἶχε χωνεύσει.

(Ἐλεται τὸ τέλος τῶν Ἡπειρωτικῶν ἐν τῷ προσεχέϊ τεύχεϊ).